

Dairesi	Karar Yılı	Karar No	Esas Yılı	Esas No	Karar Tarihi
VERGİ DAVA DAİRELERİ	2001	125	2001	25	13/03/2001

KARAR METNİ

MENKUL SERMAYE İRATLARININ İNDİRİM ORANI UYGULANMASI SURETİYLE BULUNAN KISMINDAN, DAHA ÖNCE YAPILAN KESİNTİNİN MAHSUP EDİLEMEYECEĞİ HK.<

Temyiz Eden : ...

Karşı Taraf : Vergi Dairesi Müdürlüğü

İstemin Özeti: İhtirazi kayıtla verilen 1998 yılına ilişkin gelir vergisi beyannamesinde 193 sayılı Yasanın Geçici 39 uncu maddesinin 5 inci fıkrası uyarınca indirim uygulanmasından sonra beyan edilen menkul sermaye iradı üzerinden kesinti yoluyla ödenen vergilerin tamamının değil sadece gelire dahil edilerek beyan edilen kısmı üzerinden hesaplanan vergi kesintisinin mahsup edilebileceğinden bahisle, tahakkuk ettirilen gelir vergisi ve fon payı dava konusu edilmiştir.

... Vergi Mahkemesi ... günlü ve ... sayılı kararıyla davayı reddetmiştir.

Yükümlünün temyiz istemini inceleyen Danıştay Üçüncü Dairesi 29.6.2000 günlü ve E:1999/4026, K:2000/2564 sayılı kararıyla; 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 121 inci maddesinde beyanname üzerinden hesaplanan gelirden mahsup edilebilecek kesinti "gelirin yıllık beyannameye gösterilen kısmına isabet eden bölümü" olarak kısıtlamaya tabi tutulmayıp, aksine "gelirin yıllık beyannameye gösterilen gelire dahil bir kazanç ve irat olması"nın yeterli görüldüğü, 193 sayılı Kanunun Geçici 39 uncu maddesinin 5 inci fıkrasındaki "Bu istisnanın tevkif yoluyla kesilen vergiye şümulü yoktur" ifadesinin ise tevkifatın indirim yokmuş gibi yapılacağı, vergiden istisna edilen kazancın tevkifattan da istisna edilmesini gerektirmeyeceği dışında bir anlamı olamayacağı, bütün bunlardan çıkan sonucun kanun koyucunun indirim oranına isabet eden ve enflasyon nedeniyle gerçek gelir olma vasfını kaybeden geliri vergilendirmemesine rağmen, bu gelir üzerinden yapılan tevkifatın mahsubuna engel olmanın, kanun koyucunun yaptığı düzenlemenin aksine olarak bu geliri de vergilemekten başka bir anlam taşımadığı, bu bakımdan aksi yönde verilen mahkeme kararında hukuka uygunluk bulunmadığı gerekçesiyle kararı bozmuştur. Bozma kararına uymayan ... Vergi Mahkemesi ... günlü ve E:2000/948, K:2000/930 sayılı kararıyla; 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 121 inci maddesiyle Geçici 39 uncu maddesinin 5 inci fıkrasının birlikte değerlendirilmesinden menkul sermaye iratlarının indirim oranı uygulanması suretiyle bulunan kısmının gelir vergisinden istisna edileceği, istisnaya isabet eden kısmın hesaplama tekniği gereği beyannameye gösterilmesine rağmen vergilenecek gelir olarak beyannameye yer almayacağı, Maliye Bakanlığınca hesaplanacak indirim oranının uygulanması suretiyle bulunacak bu kısım yıllık beyannameye dahil edilmemiş olacağından yıl içerisinde menkul sermaye iradından stopaj yoluyla kesilen vergilerin bu orana isabet eden kısmının mahsubunun da yapılamayacağı sonucuna ulaşıldığı, öte yandan Yasanın Geçici 39 uncu maddesinin 5 inci fıkrasında, belirtilen menkul sermaye iratları için 1998 yılında beyanname verme sınırı brüt 11.737.089.000.-lira kabul edildiğinden ve bu tutarın altında menkul sermaye iradı geliri elde eden küçük tasarruf sahiplerinin beyanname vermeksizin (alacak faizleri hariç) elde etmiş oldukları menkul sermaye iradının stopajını sonradan mahsup etme imkanı olmaksızın ödeyecekleri ancak bu tutarın üzerinde menkul sermaye iradı elde edip bu iradın %78.7'sinden geriye kalanını beyan eden mükelleflerin ise elde edilen irat üzerinden ödemiş oldukları stopaj vergisinin tamamını mahsup etmeleri hali hiç vergi ödememe hatta vergi iadesi alma gibi bir durum ortaya çıkaracağından, böyle bir uygulamanın hakkaniyetle de bağdaştığından söz edilemeyeceği gerekçesiyle kararında direnmiştir.

Direnme kararı yükümlü tarafından temyiz edilmiş ve indirim oranına isabet eden tevkifatın

gelir vergisinden mahsup edilemeyeceği yolunda yasal dzenleme bulunmadđını ileri sdrerek kararın bozulmasını istemiştir.

Savunmanın zeti : İstem reddi gerektiği yolundadır.

Danıştay Tetkik Hakimi Ali ALPAN'ın Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar ısrar kararının bozulmasını sağlayacak durumda bulunmadđından temyiz isteminin reddi gerektiği düşünölmektedir.

Danıştay Savcısı Nurten KARAÇAY'ın Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 49.maddesinin 1.fikrasında belirtilen nedenlerden hiçbirisine uymayıp Vergi Mahkemesince verilen kararın dayandđđı hukuki ve yasal nedenler karşısında, anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görölmemektedir. Açıklanan nedenle temyiz isteminin reddi ile Vergi Mahkemesi ısrar kararının onanması gerektiği düşünölmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Vergi Dava Daireleri Genel Kurulunca, dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüřöldü:

Dayandđđı hukuksal nedenler ve gerekçesi Kararın özet bölümünde yazılı ... Vergi Mahkemesinin ... günlü ve ... sayılı ısrar kararı, aynı hukuksal nedenler ve gerekçe ile Kurulumuzca da uygun bulunmuş ve temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar, Kararın bozulmasını gerektirecek durumda görölmemiştir.

Bu nedenlerle temyiz isteminin reddine, 23.3.2001 gününde oyçokluđu ile karar verildi.

X - K A R ř I O Y

Temyiz isteminin kabulü ile vergi mahkemesi ısrar kararının Danıştay Üçüncü Dairesinin K:2000/2564 sayılı kararında yer alan bozma esasları doğrultusunda bozulması gerektiği görüşüyle karara katılmıyoruz.

Bř/ÖEK